

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 14.3.2022 odvolání obžalovaného **Por. Bc. D. K., Dis.**, nar. xxx, bytem xxx, xxx, podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 26.11.2021, sp. zn. 4T 103/2021 a rozhodl **t a k t o :**

podle § 256 tr. řádu se odvolání **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í :

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 26.11.2021, sp. zn. 4T 103/2021, byl Por. Bc. D. K., Dis. uznán vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a byl odsouzen podle § 274 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců a podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku byl současně odsouzen k trestu zákazu činnosti, spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 1 roku. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byla poškozená společnost AXA pojišťovna a.s., IČ 28195604, odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Podle skutkových zjištění soudu I. stupně obžalovaný D. K. dne 26. července 2020 ve 13:53 hodin v Praze, ulici xxx, ve směru od ulice xxx k ulici xxx, ve stavu vylučujícím způsobilost, který si sám dobrovolně přivodil konzumací alkoholu a který se mimo jiné projevoval vrávoráním i tím, že se při lékařském vyšetření, které proběhlo v 16:21 hodin, neudržel v sedě na židli, řídil své motorové vozidlo tov. zn. Mazda 6, RZ xxx, kdy v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. xxx narazil do při pravém okraji vozovky podélně zaparkovaného vozidla Citroën C3, RZ xxx, majitelky D. E., nar. xxx, kdy nárazem poškodil levou zadní část vozidla, z místa nehody ujel a zaparkoval až o cca 500 metrů dále, kde byl následně nalezen přivolanou hlídkou Policie ČR, přičemž se opakovaně odmítl podrobit orientační dechové zkoušce na alkohol a při lékařském vyšetření i odběru kontrolního vzorku krve nebo moči, kdy se ale v 16:21 hodin dobrovolně podrobil lékařskému vyšetření pro zjištění ovlivnění alkoholem, ze kterého vyplynulo jeho zřejmé ovlivnění.

3. Proti tomuto rozsudku si podal v zákonné lhůtě řádně a včas obžalovaný odvolání. Odvolání směřuje jak do výroku vině, tak do výroku o trestu. Odvolací námitky obžalovaného jsou ve své podstatě shodné s obhajobou, kterou se bránil od samého počátku trestního stíhání. Je třeba rovněž uvést, že obvodní soud původně v dané věci vydal trestní příkaz, proti kterému byl však podán odpor a v dané věci pak proběhla celkem čtyři hlavní líčení.

4. Ve svých odvolacích námitkách obžalovaný poukazuje na to, že soud vychází především ze znaleckých posudků Mgr. Šárky Winzigové a MUDr. Gabriely Léblkové, kdy však ani jeden z těchto znaleckých posudků se nezabýval skutečným zdravotním stavem obžalovaného. Obžalovaný sice doznal požití alkoholu, avšak dle něho nemohlo dojít k takové situaci, aby se požití tohoto alkoholu podílelo na jeho jízdě. Soud nevzal v úvahu, že obžalovaný trpí onemocněními, a to xxx xxx, kdy o tomto onemocnění předložil doklady do spisu a následně je doplnil lékařskými zprávami v souvislosti s podáním odvolání, ze kterých vyplývá, že obžalovaný se s touto diagnózou léčí. Má za to, že nebylo jednoznačně prokázáno, že by tato choroba nemohla mít vliv i na jeho stav tak, jak byl svědky popisován. Přirozeně, že tato choroba má i důsledky na jeho psychický stav. V rámci stanovené diagnózy pak byla diagnostikována xxx, což je nejtěžší forma tohoto onemocnění, což je postižení celého xxx. Jedná se o onemocnění chronické. Obžalovaný v kritické situaci trpěl i

Shodu s prvopisem potvrzuje: Andrea Bohánská

osobním stresem. Nelze pominout i to, že obžalovaný při nehodě utrpěl úraz. K těmto situacím však soud I. stupně nepřihlédl, tedy zejména k tomu, že se obžalovaný udeřil hlavou o čelní sklo a následky tohoto zranění nebyly vzaty v úvahu, kdy mohlo dojít i k otřesu mozku, ke vzniku bezvědomí. Proto se zde mohla objevit i nevolnost, závratě apod. Také nepřihlédl k tomu, že obžalovaný poté, co přišel domů po dopravní nehodě si vzal kapky na bolesti a křeče a xxx, které měl běžně předepsané od lékaře a k tomu že domů odejít musel, aby mohl použít WC a nečinit toto přímo v restauračním zařízení vzhledem k jeho chorobě na veřejných toaletách.

5. U veřejného zasedání ještě zdůraznil, že nebyl ani zatčen a ani zadržen, přesto se dostavil do nemocnice xxx s orgány činnými v trestním řízení a jejich postup v tomto smyslu nebyl zákonný. Poukázal poté na situaci jiného policisty, který řídil pod vlivem alkoholu a nebyl za toto trestně stíhán, resp. trestní stíhání bylo zastaveno. Popřel však, že by byl v takovém stupni podnapilosti, že by nebyl s to o nehodě s policejními orgány jednat. Navrhl tedy, aby věc byla vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí, případně k provedení znaleckého posudku ve shora uvedeném smyslu, či doplnění stávajících znaleckých posudků s přihlédnutím k nemoci obžalovaného a možném otřesu mozku, který utrpěl a dále navrhl, aby trestní stíhání bylo zastaveno, nebo aby věc byla postoupena k projednání přestupku příslušnému správnímu orgánu.

6. Městský soud v Praze jako soud odvolací z podnětu odvolání podaného obžalovaným postupoval podle § 254 odst. 1 tr. řádu a přezkoumal zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Odvolací soud zejména zkoumá, zda nedošlo k porušení práva obžalovaného na obhajobu a zda byly opatřeny všechny důkazy rozhodné pro danou věc, které pak následně byly vyhodnoceny jednotlivě i v celku ve smyslu ust. § 2 odst. 5, 6 tr. řádu. Na základě tohoto postupu poté dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného není důvodné.

7. Je ještě třeba podotknout, že státní zástupce přítomný u veřejného zasedání neměl jakýchkoliv pochyb o vině obžalovaného. Pokud jde o uložený trest, označil ho za mírný, nicméně připustil eventuálně jeho modifikaci.

8. Městský soud v Praze však dospěl k závěru, že rozsudek soudu I. stupně je správný a může obstát. Rozhodnutí o vině je nesporné a rozhodnutí o trestu je správné, neboť není v rozporu s ust. § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu, trest je mírný, naprosto přiléhavý. Zvažuje všechny okolnosti ve smyslu ust. § 38, 39 tr. řádu. Obvodní soud pro Prahu 4 vycházel zejména ze samotné výpovědi obžalovaného, který nepopřel požívání alkoholu, byť jeho množství zřejmě eliminoval a snažil se bagatelizovat. Vzal v úvahu tu skutečnost, že jmenovaný uhradil škodu pojišťovně, avšak má za to, že důkazy, zejména výpověď svědka I. H. jednoznačně popisuje stav obžalovaného již po dopravní nehodě, kterou způsobil, rovněž tak jako výpověď svědka Z. P., policisty. Nad rámec toho je třeba poukázat na oba citované znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie Mgr. Šárky Winzigové i z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Gabriely Léblové. Odvolací soud má za to, že nalézací soud nikterak nepominul onemocnění obžalovaného, avšak toto onemocnění nebylo příčinou stavu, který u obžalovaného nastal, nesporně, příčinou tohoto bylo požití alkoholu. Soud I. stupně se s touto situací vypořádal zejména v bodě 12 odůvodnění rozsudku, kdy poukázal na to, že u pachatele trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 tr. zákoníku tedy pro trestní odpovědnost je určující, zda tento se nacházel ve stavu vylučujícím způsobilost k řízení motorového vozidla a zda si tento stav přivodil užitím alkoholu. Trestní stíhání jmenovaného je poté možné i tehdy, jestliže se nepodařilo objektivně tj. odběrem moči či krve zjistit přesné množství alkoholu v krvi řidiče v době jízdy. Takový stav (ovlivnění alkoholem) byl jednoznačně popsán jak v lékařské zprávě z nemocnice xxx, tak i z výpovědi shora uvedených svědků a znaleckými posudky je toliko podporován. Ovlivnění alkoholem bylo natolik zřejmé, za

Shodu s prvopisem potvrzuje: Andrea Bohánská

naprosto nezávislý svědek H. přivolal policii a ta zjistila v podstatě, co se stalo a jak se celá situace po požití alkoholu a jízdě jmenovaného automobilem vyvíjela.

9. Městský soud v Praze tedy nemůže v žádném případě odvolací námitky obžalovaného akceptovat. Obžalovaný k trestné činnosti přistupoval negativně, faktem je, že nedoznává svou trestnou činnost, byť předmětnou škodu pojišťovně uhradil a nepokusil se o jakýkoliv přístup k trestné činnosti takovým způsobem, aby mohlo být eventuálně použito ust. § 307 tr. zákoníku, kdy subjektivní zavinění jeho jednání je jednoznačné, jak dovodil soud I. stupně (§ 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku).

10. Ze všech těchto důvodů rozhodl Městský soud v Praze tak, jak je shora uvedeno, že odvolací námitky obžalovaného nemohou obstát. Důkazy uvedené ve spise, jak shora uvedeno, jsou naprosto výmluvné. Je třeba ještě zdůraznit např. i protokol o nehodě v silničním provozu, fotodokumentaci a zejména zprávu z nemocnice xxx, založenou na čl. 48, ze dne 26.7.2020 v 16:32 hodin. Dále je třeba poukázat na to, že jmenovanému byl zadržen řidičský průkaz dne 26.7.2020 a rozhodnutí o zákazu činnosti tak pouze kopíruje již nastalou situaci. Znaleckým posudkům obou znalkyň nelze ničehož vytknout.

11. Městský soud v Praze jako soud odvolací si je vědom následků, které pravomocné odsouzení pro aktivního policistu, který byl hodnocen doposud velmi kladně, má. Nicméně, v daném konkrétním případě nelze jakkoliv bagatelizovat otázku viny a trest byl uložen opravdu citlivě vzhledem k osobě obžalovaného, kdy eventuální uložení toliko peněžitého trestu v daném případě i vzhledem k osobním poměrům obžalovaného by nebylo na místě.

12. Ze všech těchto důvodů bylo rozhodnuto tak, jak shora uvedeno.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný. Za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 14. března 2022

JUDr. Hana Hubáčková, v.r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Andrea Bohánská

Shodu s prvopisem potvrzuje: Andrea Bohánská